

Customizing The Thought of The Architect, Reason of Creation of Architectural Identity

Reza Motedayen^{1*}

MA, University of Tehran, Email Address (r.motedayen@alumni.ut.ac.ir)

Abstract

After a period of architectural modernism and discussions about the design of homogeneous architecture around the world, many critics of this style were introduced. Many architects and designers like *Le Corbusier* believed that modern architecture can be replicated all over the world in bulk and just principles of modernism and its functions are important. On the other hand, critics raised the issue of national identity and architectural identity as opposed to the theory of homogeneous architecture. In this regard, some of these architects see sign of identity in specific objective imitation of a work of architecture; others use symbols of architectural history of a land and some just seek a sense of a historical space in order to bring back the architectural identity. But how the architect defines this matter depends on his own identity roots and as a consequence of globalization, Architects like most people in the world now develop a bicultural characteristic, in which part of their identity is rooted in their local culture while another part stems from an awareness of their relation to the global culture. So what is national identity and in which human characteristics is it rooted? How can we create a unique architectural identity and what could be the role of the architect's thoughts in this process? In this paper we will discuss the reason of introduction of concepts like identity in art and architecture by studying some of the characteristics of human behavior then we will prove the importance of the architect's thoughts as the main and free factor that chooses the path to the formation of an architectural identity.

Keywords: Customization, Architectural Identity, Individualism, Collectivism, Social Psychology

شخصی سازی اندیشه معمار، عامل ایجاد معماری دارای هویت

رضا متدین^{*۱}

۱- کارشناس ارشد معماری از دانشگاه تهران، (r.motedayen@alumni.ut.ac.ir)

چکیده

پس از دوره مدرنیسم و بحث پیرامون معماری یکرنگ در سراسر دنیا، انتقاد های زیادی از این سبک مطرح شد. معماران و طراحان زیادی مانند لو کوربوزیه اعتقاد داشتند که معماری مدرن می تواند بصورت انبوه در همه جای دنیا تکرار شود و فقط اصول مدرنیسم و کارکرد آن است که اهمیت دارد. از سوی دیگر منتقدین با مطرح کردن بحث هایی مانند هویت ملی و معماری دارای هویت با این نظریه به مخالفت پرداختند. در این راستا برخی معماران تقلید عینی از معماری دوره ای خاص، گروهی دیگر استفاده از نماد هایی از تاریخ معماری یک سرزمین و برخی نیز صرفاً وجود حس و حالی از یک فضای تاریخی را نشانه دارای هویت بودن یک اثر معماری می دانند. اما دیدگاه معمار در مورد این موضوع، ریشه در هویت شخصی او دارد و با توجه به مقوله جهانی شدن، معماران نیز مانند دیگر افراد جامعه درگیر دوگانگی های فرهنگی در شخصیت خود می باشند که بر اساس آن بخشی از هویت آنها وابسته به اصل فرهنگ و مکان جغرافیایی آنها می باشد و بخش دیگر آن به شناخت آنها از فرهنگ جهانی و بدون مرز گره خورده است. اما هویت ملی چیست و ریشه در کدام خصوصیات رفتاری انسان دارد؟ چگونه می توان یک معماری دارای هویتی خاص ایجاد کرد و نقش اندیشه معمار در شکل گیری یک معماری دارای هویت چه می تواند باشد؟ در این مقاله با مطالعه برخی خصوصیات رفتاری انسان، به دلایل مطرح شدن مفاهیمی مانند هویت در هنر و معماری پرداخته و نقش اندیشه فرد معمار را به عنوان اصلی ترین عامل و آزاد در انتخاب مسیر و چگونگی شکل گیری یک معماری دارای هویت به اثبات می رسانیم.

واژه های کلیدی: شخصی سازی، هویت در معماری، فرد گرایی، جمع گرایی، روانشناسی اجتماعی